Opłacono gotówką.

Nr. 39. **1934.**

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 29. września 1934 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 15 marca 1934 r.

o obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej.

Art. 1. (1) W czasie, gdy grozi niebezpieczeństwo ataku lotniczego lub gazowego, Minister Spraw Wojskowych lub wyznaczone przez niego w drodze rozporządzenia władze władni są zarządzić pogotowie przeciwlotnicze i przeciwgazowe na całym obszarze Państwa lub jego części.

(2) Na obszarze wojennym prawo to służy Naczelnemu Wodzowi lub wyznaczonym przez niego władzom.

Art. 2. Zarządzenie pogotowia powinno być bezzwłocznie podane do publicznej wiadomości na obszarze, dla którego zostało zarządzone, przy pomocy środków, zapewniających natychmiastowe jego rozpowszechnienie.

Art. 3. (1) Zarządzenie pogotowia:

1. uprawnia właściwe władze do podejmowania w czasie pogotowia wszelkich czynności i wydawania nakazów i zakazów, potrzebnych do przeprowadzenia obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej, i zapewnienia wykonania ich w razie potrzeby przy użyciu środków przymusowych;

2. powoduje powstanie z mocy samego prawa obowiązku osobistych i rzeczowych świadczeń wojennych oraz służby pomocniczej na czas pogotowia.

(2) Władze właściwe w rozumieniu ust. (1) określą w drodze rozporządzenia Ministrowie Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 4. Po ustaniu przyczyny, uzasadniającej zarządzenie pogotowia, władza, która pogotowie zarządziła, albo Minister Spraw Wojskowych — a na obszarze wojennym Naczelny Wódz — zarządza odwołanie pogotowia i podaje to do publicznej wiadomości w sposób, przewidziany w art. 2.

Art. 5. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzeń właściwość władz oraz zakres i sposób przygotowania w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej, tudzież związane z tem obowiązki osób fizycznych i prawnych oraz instytucyj i władz w dziedzinach:

1. zorganizowania, wyszkolenia i wyposażenia w sprzęt personelu, powołanego do tej obrony;

2. zorganizowania sieci obserwacyjnej i alarmowej;

3. regulacji i zabudowania osiedli;

4. budownictwa publicznego i prywatnego;

5. maskowania miejscowości, objektów komunikacyjnych, zakładów przemysłowych, elektrycznych, użyteczności publicznej oraz innych objektów i urządzeń, mających znaczenie społeczne;

6. dostosowania istniejących objektów budowlanych i innych nieruchomości do potrzeb obrony jeśli obrona ta ma doniosłość społeczną;

7. przystosowania systemu oświetlenia zewnętrznego i wewnętrznego miejscowości, objektów budowlanych i innych nieruchomości do potrzeb tej obrony;

8. zaopatrzenie w wodę miejscowości, objektów, zakładów i urzadzeń, wymienionych w pkt. 5);

9. budowy, utrzymania i użytkowania wszelkich linij komunikacyjnych i związanych z niemi urządzeń;

10. urządzeń technicznych w instytucjach użyteczności publicznej oraz w zakładach przemysłowych i elektrycznych;

11. przeprowadzania ćwiczeń personelu, wymienionego w pkt. 1), oraz pogotowi i alarmów próbnych ludności, jak również objektów, zakładów i urządzeń, wymienionych w pkt. 5), w obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej;

12. ratownictwa i lecznictwa osób, które padły ofiarą ataku lotniczego lub gazowego;

13. pokrywania kosztów leczenia i zaopatrzenia na wypadek niezdolności do pracy z tytułu uszko-

dzeń, doznanych w związku z przygotowaniem lub przeprowadzaniem obrony;

14. uświadomienia oraz zorganizowania ludności w obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej;

15. wprowadzenia w szkołach i zakładach naukowych obowiązkowej nauki lub wykładów oraz ćwiczeń praktycznych z zakresu tej obrony;

16. systemu zaopatrzenia ludności w przyrządy i środki obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej.

Art. 6. (1) Koszty, związane z poczynaniami, wymienionemi w art. 5, ponoszą:

1. Skarb Państwa w zakresie poczynań, mających doniosłość dla całokształtu obrony w granicach kredytów budżetowych;

2. związki samorządowe w zakresie poczynań, mających doniosłość dla całokształtu obrony na ich terytorjum;

3. zakłady przemysłowe, elektryczne i użyteczności publicznej w zakresie, mającym na celu ich obronę;

4. Zakłady ubezpieczeń i instytucje ubezpieczeń społecznych w zakresie poczynań, należących do ich zakresu działania, lub mających dla tego zakresu doniosłość;

5. organizacje społeczne, zajmujące się ratownictwem oraz te, których statuty przewidują współdziałanie w obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej — w zakresie poczynań, należących do ich zakresu działania;

6. właściciele lub posiadacze objektów budowlanych i innych nieruchomości — w zakresie, mającym na celu obronę tych nieruchomości albo osób, w nich zatrudnionych.

(2) Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia rodzaje zakładów przemysłowych, obowiązanych według ust. (1) pkt. 3) do ponoszenia kosztów, oraz unormuje szczegółowo zakrys i sposób pokrywania kosztów, związanych z przygotowaniem obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej.

Art. 7. (1) Kto wykracza przeciw nakazom i zakazom, wydanym na podstawie art. 3 ust. (1) pkt. 1), podlega karze więzienia do lat 2 i grzywny lub aresztu do lat 2 i grzywny.

(2) W przypadkach mniejszej wagi sąd może orzec karę aresztu do miesięcy 6 lub grzywny do 5.000 złotych.

Art. 8. Kto wykracza przeciw rozporządzeniom, wydanym na podstawie art. 5. podlega w drodze administracyjnej karze aresztu do miesięcy 3 lub grzywny do 3.000 złotych albo. obu tym karom łącznie.

Art. 9. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Opieki Społecznej, każdemu we właściwym mu zakresie działania, w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów: L. Kozłowski
Minister Spraw Wewnętrznych:
Bronisław Pieracki
Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: W. Jędrzejewicz
Minister Opieki Społecznej: Jerzy Paciorkowski

(Przedruk: z Dz. Ust. Rz. P. z dnia 14 września 1934 r. Nr. 80 jej unieważnieniu umotywowany sprzeciw.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SKARBU
z dnia 16 sierpnia 1934 r.
w sprawie znaczków stemplowych.

Na podstawie art. 176 (ustępu drugiego) ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413) zarządzam, co następuje:

§ 1. Znaczki stemplowe wartości 40 zł, sporządzone według wzoru, opisanego w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 20 czerwca 1924 r. (Monitor Polski Nr. 142, poz. 412), jak również znaczki stemplowe wartości 50 zł, 40 gr i 30 gr, sporządzone według wzorów, opisanych w § 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842), mogą być używane tylko do końca września 1934 r. Znaczki takie, nie użyte celem uiszczenia opłaty stemplowej, zostaną wymienione na znaki stemplowe, będące w obiegu, w razie przedstawienia ich do wymiany w czasie od dnia 15 września do 15 października 1934 r. Przytem mają zastosowanie §§ 90 — 93 powołanego rozporządzenia z dnia 10 października 1932 r. w brzmieniu § 1 (punktu 29) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 797).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) Wł. Zawadzki

(Dz. U. R. P. z dnia 28 sierpnia 1934 r. Nr. 75, poz. 709).

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Skarbu
z dnia 18 sierpnia 1934 r.
w sprawie utraconych obligacyj 6 proc. pożyczki wewnętrznej.

Na podstawie art. 13 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 503) zarządzam, co następuje:

§ 1. (1) Właściciel utraconej obligacji Pożyczki Narodowej może wystąpić do Urzędu Długów Państwa z pisemnym wnioskiem o jej unieważnienie i wydanie mu obligacji nowej tejże wartości imiennej.

(2) Za właściciela obligacji uważa się osobę, która w charakterze właściciela danej obligacji jest zapisana w ewidencji Urzędu Długów Państwa.

(3) Wniosek o unieważnienie obligacji powinien zawierać przedstawienie okoliczności, w jakich obligacja została utracona.

§ 2. (1) Po otrzymaniu wniosku, odpowiadającego wymaganiom postanowień § 1. Urząd Długów Państwa ogłasza w „Monitorze Polskim“ dwukrotnie w odstępie tygodniowym o zgłoszeniu takiego wniosku, wzywając posiadacza lub inne osoby, roszczące sobie prawa do objętej wnioskiem obligacji, aby przed upływem trzech. miesięcy od daty drugiego ogłoszenia okazali tę obligację Urzędowi Długów Państwa lub też zgłosili przeciwko jej unieważnieniu umotywowany sprzeciw.

(2) Jeżeli w ciągu terminu, ustanowionego w ustępie (1) paragrafu niniejszego, nikt nie zgłosi się z obligacją ani nie wniesie sprzeciwu, Urząd Długów Państwa unieważni obligację, ogłosi o unieważnieniu jej w „Monitorze Polskim" i wyda wnioskodawcy nową obligację tejże wartości imiennej bez kuponów.

(3) W razie zgłoszenia sprzeciwów strony będą odesłane na drogę sądową.

(4) Nowa obligcja, wydana wzamian unieważnionej, będzie wystawiona na nazwisko subskrybenta obligacji unieważnionej, przyczem, o ile były dokonane przelewy, Urząd Długów Państwa stwierdzi z urzędu na nowej obligacji ostatni przelew; stwierdzenie powyższe zastępuje formalny przelew, dokonany za zgodą Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej.

§ 3. Koszty związane z unieważnieniem utraconej obligacji i wydaniem nowej, ustali Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej.

§ 4. Podania w sprawach, unormowanych rozporządzeniem niniejszem, wolne są od opłat stemplowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) Wł. Zawadzki

(Dz. U. R. P. z dnia 28 sierpnia 1934 r. Nr. 75, poz. 710).

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Skarbu

z dnia 30 sierpnia 1934 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie uregulowania ceny cukru.

Na podstawie art 9 i 16 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R P. Nr. 90, poz. 630) w brzmieniu ustawy z dnia 5 listopada 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz 770) i roporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r (Dz. U R. P. Nr. 94, poz 818) zarządza się, co następuje:

§ 1. Najwyższą cenę cukru pobieraną przez cukrownie za cukier sprzedawany na rynku wewnętrznym ustala się na 80,50 (osiemdziesiąt i pół) zł loco wagon stacja odbiorcza za kwintal białego kryształu wraz z opakowaniem i opłatą na Fundusz Pracy, nie licząc podatku spożywczego i dodatku do tego podatku

§ 2. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane w sposób przewidziany w art. 13 wyżej wymienionej ustawy.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1934 r., a równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 września 1932 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie uregulowania ceny cukru (Dz. U. R. P Nr. 80, poz. 709).

Minister Skarbu:
(—) Wł. Zawadzki.

(Dz. U. R. P. z dnia 1 września 1934 r. Nr. 77, poz. 723).

Komunikaty.

1. Wyszedł z druku nr. 74 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 sierpnia 1934 r. zawierający treść następującą:

Porozumienie celne:

Poz: 701 — między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką w formie wymiany not z dnia 14 października 1933 r, 31 października 1933 r, 15 listopada 1933 r, i 30 listopada 1933 r.

Rozporządzenia Ministrów:

Poz. 702 — Opieki Społecznej z dnia 1 sierpnia 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o opłatach za analizy, wykonane w państwowym Zakładzie Higjeny.

Poz. 703 — Spraw Wewnętrznych z dnia 8 sierpnia 1934 r w sprawie regulaminu wyborczego do rad powiatowych.

2. Wyszedł z druku nr. 75 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Poslkiej z dnia 28 sierpnia 1934 r. zawierający treść następującą:

Rozporządzenia Ministrów.

Poz. 704 — Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 sierpnia 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Komunikacji w sprawie przywozu z zagranicy niektórych zwierząt, surowców i przetworów pochodzenia zwierzęcego.

Poz. 705 — Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 sierpnia 1934 r, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Komunikacji w sprawie przewozu z zagranicy przez terytorjum polskie ryb, raków i innych skorupiaków oraz surowców i przetworów pochodzenia zwierzęcego.

Poz. 706 — Przemysłu i Handlu z dnia 8 sierpnia 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ustalenia punktów granicznych dla wywozu kurzych jaj zagranicę.

Poz. 707 — Przemysłu i Handlu z dnia 18 sierpnia 1934 r. o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1934 r. o koncesjonowaniu wyrobu, naprawy i sprzedaży narzędzi mierniczych i o nadzorze nad niemi.

Poz. 708 — Przemysłu i Handlu z dnia 18 sierpnia 1934 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie rejestracji przedsiębiorstw sprzedaży i wynajmu filmów.

Poz. 709 — Skarbu z dnia 16 sierpnia 1934 r. w sprawie znaczków stemplowych.

Poz. 710 — Skarbu z dnia 18 sierpnia 1934 r. w sprawie utraconych obligacji 6 proc. pożyczki wewnętrznej.

Poz. 711 — Skarbu z dnia 23 sierpnia 1934 r. w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wyłączeń z Ordynacji Zamoyskiej.

Poz. 712 — Skarbu z dnia 23 sierpnia 1934 r. w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wyłączeń z Ordynacji Zamoyskiej.

Poz. 713 — Skarbu z dnia 23 sierpnia 1934 r. w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie przedłużenia terminu na zawieranie układów dobrowolnych pomiędzy Ordynatem Zamoyskiem a jego wierzycielami.

Składajcie ofiary
na powodzian

Wydział Powiatowy Katowice
L. Sm. XIII-2/4.

Mianowanie zastępcy urzędnika stanu cywilnego na okręg Nowa-Wieś

W dniu dzisiejszym zobowiązałem p. Augustyna Sitki, sekretarza gminy Nowa-Wieś, na stanowisko zastępcy urzędnika stanu cywilnego na okręg Nowa-Wieś.

Katowice, dnia 26 września 1934 r.
Starosta
jako
Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Dr. Seidler.

Starostwo w Katowicach
Urząd Ubezpieczeń
Liczba U. 4/2.

Stosownie do postanowień art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24. XI. 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 911) począwszy od dnia 1. lipca 1934 r. dla pracowników umysłowych tut. powiatu ustala się następujące stawki wynagrodzenia w naturze:

1. mieszkanie	37 zł miesięcznie
2. opał	13 zł miesięcznie
3. światło	4 zł miesięcznie
4. utrzymanie	102 zł miesięcznie
5. utrzymanie z opałem, światłem i mieszkaniem	120 zł miesięcznie

Katowice, dnia 26 września 1934 r.
Starosta
w z.
(—) Richter.

„Dwuzimowa Szkoła Rolnicza w Lublińcu założona w roku 1922 w Tarnowskich Górach a przeniesiona z dn. 1 listopada 1932 r. do Lublińca przyjmuje uczniów w wieku od 16 lat począwszy.

Nauka w szkole rozpoczyna się w dniu 3-go listopada i trwa podczas dwóch okresów zimowych do końca marca. W zakres nauki wchodzą przedmioty ogólokształcące, pomocnicze i fachowe (uprawa roli i roślin, hodowla, nawożenie, uprawa łąk i pastwisk, organizacja, spółdzielczość rolnicza, rachunkowość, sadownictwo, warzywnictwo itd.)

Warunki przyjęcia: Zgłoszenie do szkoły może nastąpić ustnie lub pisemnie. Zgłaszający się winien przedłożyć 1) świadectwo szkolne, przynajmniej z ukończenia szkoły powszechnej, 2) metrykę urodzenia, 3) świadectwo moralności władzy ostatniego miejsca pobytu oraz pisemne pozwolenie ojca lub opiekuna na uczęszczanie do szkoły i zobowiązanie do ponoszenia kosztów w ciągu roku szkolnego.

Synowie nierolników winni przedłożyć także świadectwo odbycia przynajmniej jednorocznej praktyki rolniczej.

Zgłoszenia przyjmuje Dyrekcja szkoły do dnia 25 października.

Uczniowie i absolwenci zrzeszeni są w „Związku Uczniów i Absolwentów“ Szkoły Rolniczej w Lublińcu.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08